

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4357/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja CIPICCO d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Rockefellerova 36, OIB 41706469731, kojeg zastupa punomoćnik Damir Barišić, odvjetnik u Koprivnici, protiv tuženika REPUBLIKE HRVATSKE, Državni inspektorat Republike Hrvatske, Zagreb, Šubićeva 29, OIB 26635293339, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Bjelovaru, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-12/2022-31 od 6. rujna 2024., u sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-12/2022-31 od 6. rujna 2024. i sudi:

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanim osporavanja tuženikove tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 936.873,09 eura (slovima: devetstotridesetšestisućaaosamstosedamdesettri eura i devet centa) u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-516/2020.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi parnične troškove u iznosu od 950,00 eura (slovima: devetstopedeset eura) u roku 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 900,00 eura (slovima: devetsto eura).

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-12/2022-31 od 6. rujna 2024. utvrđeno je osnovanim osporavanje tuženikove tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 936.873,09 eura u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-516/2020 i

naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.557,00 eura u roku od 15 dana.

2. Protiv te presude tuženik je pravovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi činjenice koje su utvrđene tijekom postupka i koje među strankama nisu bile prijeporne, osim činjenice je li osporena tražbina nastala donošenjem ovršnog rješenja o troškovima tuženika Klasa: UP/I-362-02/12-02/02548, Urbroj: 531- 07-1-2-2-15-92 od 25. rujna 2015. ili je nastala prije pokretanja predstečajnog postupka. Žalitelj smatra da je obveza iz tog rješenja prema dužniku Cipicco d.o.o. nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka i nakon proteka roka za prijave tražbine u tome postupku, pa slijedom toga nije postojala obveza da je tuženik prijavi u predstečajni postupak. U prilog tome poziva se na odredbe članka 70. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, kao i na odredbe članka 62. Zakona o građevinskoj inspekciji, članka 302. Zakona o prostornom uređenju i gradnji te članka 143. Zakona o općem upravnom postupku. Zaključno navodi da je pravni odnos između tužitelja, kao dužnika i tuženika, kao vjerovnika nastao tek donošenjem spornog rješenja od 25. rujna 2015., dok je postojao poseban obveznopravni odnos između Republike Hrvatske kao naručitelja radova i izvođača radova na rušenju objekata koji je neovisan o dužniku. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu, ukine (pravilno bi bilo preinači) pobijanu presudu tako da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Traži naknadu troškova žalbenog postupka.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka (članak 356. ZPP-a).

6. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 936.873,09 eura u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-516/2020.

7. Iz obrazloženja presude razvidno je kako je tuženik prijavio tražbinu na temelju rješenja o troškovima izvršenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Klasa: UP/I-362- 02/12-02/02548, Urbroj: 531-07-1-2-2-15-92 od 25. rujna 2015. (dalje: rješenje o troškovima izvršenja). Tražbinu je osporio stečajni upravitelj, a kao razlog osporavanja navedeno je da tražbina nije bila prijavljena u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad tužiteljem pred Financijskom agencijom. Taj postupak je otvoren 14. kolovoza 2015., a dovršen donošenjem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2948/2016 od 22. rujna 2016. o odobrenju sklapanja

predstečajne nagodbe. Zadnji dan roka za prijavu tražbina nagodbenom vijeću bio je 14. rujan 2015., a rješenje o troškovima izvršenja doneseno je 25. rujna 2015., dakle, nakon protoka roka za prijavu tražbina nagodbenom vijeću.

8. Nakon ocjene izvedenih dokaza prvostupanjski sud je utvrdio kako je u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad dužnikom postupak uklanjanja dijelova i rekonstrukcije kule Čipiko već bio izvršen te da je tada tuženik već bio upoznat s izvršenim radovima i visinom troškova izvođenja radova, pa je tu tražbinu bio dužan prijaviti u predstečajnom postupku zato što pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja postupka kako je to propisano člankom 71. stavkom 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13). Tome je dodano kako tražbina nastaje kada se ispune zakonske pretpostavke, a ne trenutkom donošenja upravnog akta, te da se nijedan vjerovnik pa tako ni tuženik ne može staviti u povoljniji položaj od ostalih vjerovnika zbog neprijavljivanja novčane tražbine koja je nastala do otvaranja postupka predstečajne nagodbe i čiju je visinu i obveznika plaćanja u tom trenutku znao. Prvostupanjski sud smatra kako je tuženik donošenjem rješenja u upravnom postupku nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe kojim se utvrđuje ta neprijavljena tražbina i obvezuje dužnika na plaćanje, nastojao neosnovano u stečajnom postupku i sada u ovom postupku time dokazati da je tražbina nastala nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe. Na temelju takve činjenične osnove i pozivom na odredbe članka 70. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (koji je u obrazloženju rješenja naveden u cijelosti iako su sudeći po razlozima presude eventualno relevantne samo odredbe iz stavaka 1. i 2. tog članka), zatim na odredbu članka 81. stavka 2. toga Zakona, kao i na odredbe članka 143. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09) i članka 302. Zakona o prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“ broj: 76/07, 38/09, 55/11, 90/11 i 50/12) zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Osnovano žalitelj tvrdi da je donošenjem pobijane presude prvostupanjski sud pogrešno utvrdio kako je tužnikova tražbina nastala prije donošenja rješenja o troškovima izvršenja. Pogrešan je i zaključak da to proizlazi iz sadržaja obrazloženja rješenja o troškovima izvršenja. Okolnost da su u obrazloženju navedeni koji su radovi izvedeni na uklanjanju dijelova građevina i povrata u prijašnje stanje kulturnog dobra, tko ih je izveo i njihova novčana vrijednost, ne znači da je samim time tuženik stekao tražbinu prema tužitelju na snošenje troškova izvršenja. Da bi stekao tražbinu prema tužitelju u visini plaćenih troškova izvršenja od strane treće osobe, tuženik je morao donijeti rješenje o tome (člankom 143. stavkom 2. Zakona o upravnom postupku izričito je propisano da se o iznosu troškova izvršenja putem trećih osoba odlučuje rješenjem), pozvati tuženika da svoju obvezu ispuni i ostaviti mu za to propisani rok.

10. Pored toga, prvostupanjski sud se u obrazloženju presude poziva na članak 302. Zakona o prostornom uređenju i gradnji koji u stavku 1. izričito propisuje da se troškovi izvršenja inspekcijskog rješenja namiruju iz državnog proračuna do naplate od izvršenika, ali tu odredbu uopće ne primjenjuje na činjenice koje je utvrdio tijekom postupka. Ako tuženik prije donošenja rješenja o troškovima izvršenja nije

imao pravo zahtijevati od tužitelja kao izvršenika naknadu tih troškova, nego ih podmirivati iz sredstava državnog proračuna, onda se ne može s pravom zaključiti da je tuženikova tražbina prema tužitelju nastala prije donošenja rješenja o troškovima izvršenja.

11. Uostalom, kada bi se prihvatili razlozi presude o znanju tuženika za tražbinu koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka, to bi se onda jednako trebalo odnositi i na tužitelja, kao dužnika predstečajne nagodbe koji je prema članku 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, već u izvješću o financijskom stanju i poslovanju dužnika, kao bitnog dijela koji mora sadržavati svaki prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe (članak 41. tog zakona), bio dužan navesti popis svih svojih obveza prema vjerovnicima.

12. U skladu s odredbom članka 70. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, upravni postupak koji je vođen protiv tužitelja radi uklanjanja dijelova građevine i povrata kulturnog dobra u prijašnje stanje devastiranih dijelova kule Čipiko, mogao je biti prekinut samo na zahtjev dužnika predstečajne nagodbe.

13. Tužitelj nije predložio prekid tog postupka i nije postupio po rješenju građevinskog inspektora odnosno po rješenju nadležnog konzervatorskog odjela, pa je znao da će morati snositi troškove izvršenja putem trećih osoba kada oni budu utvrđeni rješenjem o troškovima izvršenja i kada to rješenje postane pravomoćno. U takvoj pravnoj situaciji, pridavati presudan značaj okolnosti da tuženik nije prijavio tražbinu po osnovi troškova izvršenja u predstečajnom postupku koji se vodio nad tužiteljem prije otvaranja stečajnog postupka, predstavlja pretjerani formalizam koji narušava pravo na pristup sudu i protivno je svrsi postupka predstečajne nagodbe koja proizlazi iz cjelokupnih odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi o namirenju samo sporazumnih i drugih nespornih dugova, a ne svih postojećih ili potencijalnih dugova između dužnika i njegovih vjerovnika, kako to proizlazi iz presude Europskog suda za ljudska prava od 11. veljače 2025. u predmetu Merćep protiv Hrvatske.

14. Dakle, pored toga što je pogrešno utvrdio da je tuženikova tražbina nastala prije otvaranja predstečajnog postupka, prvostupanjski sud je zanemario i svrhu postupka predstečajne nagodbe, te nepravilno i nezakonito zaključio da je stečajni upravitelj tužitelja osnovano osporio tuženikovu tražbinu.

15. Zato je na temelju odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a tuženikova žalba uvažena i prvostupanjska presuda preinačena tako da je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine odbijen kao neosnovan.

16. Prema odredbi članka 166. stavka 2. ZPP-a kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučit će o troškovima cijelog postupka jednom odlukom. Preinačenjem presude, tužitelj je izgubio ovu parnicu u cijelosti, pa je dužan nadoknaditi tuženiku parnične troškove na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a.

17. U skladu s njegovim određenim zahtjevom stavljenim do zaključenja glavne rasprave i u žalbi, tuženik ima pravo na naknadu troškova obračunatih na temelju članka 163. ZPP-a primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23) za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura prema Tbr. 7/1, za sastavljanje podnesaka od 3. lipnja 2022. i 6. srpnja 2022. u iznosu od 50,00 eura za svaki prema Tbr. 8/4 (riječ je o podnescima kojima je tuženik samo izjavio da se protivi stupanju umješaka u ovu parnicu), za zastupanje na ročištima održanim 14. travnja 2022. i 8. srpnja 2024. u iznosu od 200,00 eura za svako prema Tbr. 9/1 i za sastavljanje žalbe u iznosu od 250,00 eura prema Tbr. 10/1.

18. Tuženiku nisu priznati troškovi za zastupanje na ročištima 20. svibnja 2022. i 6. srpnja 2022. jer ta ročišta nisu održana, kao ni troškovi za sastavljanje podneska od 26. travnja 2022. kojim je tuženik dostavio upravno rješenje koje je propustio dostaviti uz odgovor na tužbu i ponovio navode iz odgovora na tužbu, pa je ta parnična radnja nastala krivnjom tuženika odnosno nije bila potrebna za vođenje parnice (članak 155. ZPP-a).

19. Stoga je naloženo tužitelju da tuženiku nadoknadi parnične troškove u ukupnom iznosu od 950,00 eura, dok je tuženikov zahtjev preko tog iznosa odbijen kao neosnovan.

Zagreb, 4. ožujka 2025.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-30874-34b19**

Kontrolni broj: **08976-a1ad3-8fdb9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.